

„Ez már az ősz. Borzongva kél a nap. Közeleg a rozsdaszínű áradat. Átzúg kertek, erdők, hegyek fölött – elnémul a rigó, el a tücsök.”- írja Zelk Zoltán az évszokról. Iskolánk két évfolyama, a negyedik és a hatodik, illetve tanítói, tanárai ezt az évszakot választották erdei iskolai időpontul.

A negyedik évfolyamosok az őszi természet titkait indultak felfedezni Nagymáxfára. Gyalogosan, hátzissákkal a hátukon vágta neki az útnak. Útjuk a Szentkúton keresztül vezetett és a színpadnál már meg is éhezett a csapat. Friss erővel indultak a túrának és mindenki elnémult meglepetésében, amikor nem sokkal előttük egy szarvascsapat kelt át az úton. Rásó Miklós vadász és kutyusa Csutak megérkezése után a gyerekek sorba vettek ki egy-egy dolgot Miklós bácsi hatalmas hátzissájából és megbeszéltek mire használja azt egy vadász. A fiúknak különösen tetszettek a puskák, a lányok pedig szívesen simogatták Csutakot. Ebéd után ismét érdekes dolgokat láthattak: az erdei iskolával szemben levő házban lakik Vincze György, aki már többször fogadott otthonában látogatókat. Gyuri bácsi sok-sok régi rádiót, lemezjátszót, magnót gyűjtött össze, amelyek ma már talán csak nála láthatók. A leginkább a gyönyörű tölcséres gramofonra csodálkoztak rá a diákok. A délután egy kis tanulással és ügyeskedéssel folytatódott – wc papír gurigából versenyautók készültek. A nap hátralevő részében Gicziné Bejczy Rita aranyos, ijesztő vagy szépséges jelenséggé változtatta arcfestékekkel a gyerekeket. A vacsorát rajzos napló készítése követte, majd hamarosan mindenki elaludt, pedig rémtörténetek mesélésére készültek. A második nap reggeli tornával indult, ami után bőséges reggeli következett. Nagyon várták egy osztálytárs apukáját Káldy Zoltánt, aki két lovat is hozott magával. Így a Bujában mindenki lóra pattanhatott, aki szeretett volna, majd szendvicsekkel, almával a hátzissákban Döröskére kirándultak. Igyekeztek csendben maradni, hátha sikerül szarvaszt látni, de meg kellett elégedni a nyomaival. A napfényes tópart csodálatos látványa tárult a gyerekek szeme elé. Nem is gondolták, hogy a közelben ilyen található. Megnézték a temetői régi kápolnát, a falu világháborús emlékhelyét, majd a tó mellett játszottak és kiürültek a hátzissákok is. Fáradtan érték vissza az erdei iskolába és csak pihenésre vágytak. De az ebéd új erőt adott a csapatnak és játékkal folytatódott a délután az udvaron. Aznap még egy rövid séta szerepelt a programban: meglátogatták Keresztiné Gabi néni portáját, ahol lovakat, teheneket láttak, etettek. Megtudhatták melyik állat a szarvasmarha kicsinye, melyik a hímje. Az est a szülőkkel együtt folytatódott, akik ízletes pincepörköltet készítettek vacsorára. A felnőttek beszélgettek, hiszen ritkán van alkalom a kötetlen együttlétre, amit most a hely közelsége lehetővé tett. A szülőkkel egy-egy kedves háziállat is meglátogatta az erdei iskolát, bemutatkozva az osztálytársaknak. A tábortűz mindig hangulatos és izgalmas a gyerekek számára. Fürdés után még a tornácon néma csendben hallgatták a szarvasbőgést. Elérkezett az utolsó nap. A reggeli tevékenységeket követően rajzos napló készült az előző napról, majd megfestették a túra során gyűjtött kavicsokat, amelyeket ajándékként vittek haza. A délelőtt vetélkedővel folytatódott a látottakból, hallottakból, de rejtvényeket is fejtettek a csapatok. Ebéd után értékelés következett, ami a három napra és a vetélkedőre is vonatkozott. A pakolás, csomagolás volt az utolsó mozzanat az erdei iskolában és ismét gyalogosan indultak vissza Vasvárra.

A hatodikosok az Erzsébet program adta lehetőségeket kihasználva Fonyódligeten szervezték meg a három napos erdei iskolát. A program fő témája: a Balaton, annak élővilága volt. A táborban való gyors lepakolás után indult a csapat Balatonföldvára, a Hajózástörténeti Látogatóközpontba. A létesítmény nemcsak bemutatta a magyar tengert, az élővilágát, a keletkezését, hanem többek között lehetőséget adott arra is, hogy kipróbálják a látogatók a csónakban való evezést, átélhessék a viharjelzésekkor létező szél sebességét. A toronyból a Balaton csodálatos képe tárult a diákok elé. Beazonosíthatták a tó körüli hegyeket is. A vonattal való visszautazás is többeknek élményt jelentett. A szállás elfoglalása, a vacsora után kezdődött a fergeteges hangulatú disco, ahol mindenki táncolhatott, ugrálhatott kedvére. Persze azok után nehezen ment az elalvás. De sikerült. A következő nap korán kellett kelni, hiszen reggeli után a táborban elsőként a vasváriak ülhetek a sárkányhajókba. A nem éppen szélcsendes időben izgalommal teli élvezhették a hajóban ülők az evezés technikáját, s érezhették meg a szél erejét. Ezt követően minden csoport nekiláthatott a projekt munkájának. Vágtak, színezték, ragasztottak, varrtak a diákok, s minden csoport végzett is időre. Muszáj volt, hiszen pontban 12 órakor hajóra kellett szállni, mert következett az újabb vízi közlekedés kipróbálása, a sétahajózás. Ekkora már nagyobb hullámokat vetett a Balaton. Különösen izgalmas volt a megfordulás, mikor többen megijedtek, nem borul-e fel a hajó. Nagy élmény volt a szörfözőket látni, akik csak úgy suhantak el a hajó mellett. Ebéd után minden csoport megtartotta beszámolóját és bemutatta az elkészült alkotását. Volt, aki kiskönyv, volt, aki füzet, volt, aki plakát formájában mutatta be a legnagyobb tavunkat. Ezt követte a szárazföldi kalandparkozás, a falmászás, a kötélpálya, az ügyességi játékok. Az est lehetőséget teremtett a más iskolákból érkezőkkel való ismerkedésre, s a nap tánczással zárult.

Az utolsó nap a végzett munkák, a szobák tisztaságának értékelésével kezdődött, hiszen a szálláshelyet kora délelőtt el kellett hagyni. Majd következett Fonyód felfedezése, az odáig vezető 5 km-es gyalogtúra. A két csodálatos nyári nap után, szemerkélő esőben indult el a hátizsákos vasvári csapat. A Balaton partján elfogyasztott ebéd kárpótolta a résztvevőket, s arra már lekerültek az esőkabátok is.

A fáradt, kipirult 4. osztályos gyerekeket csütörtökön, a 6. osztályosokat pedig pénteken már várták a szülők az iskolánál. A három nap során szükség volt kitartásra, ügyességre, toleranciára egymás iránt, segítőkészségre és még sok-sok olyan tulajdonságra, amelyek igazán csak ilyenkor jönnek elő, amikor folyamatosan együtt vannak a gyerekek. Gazdagodtak élményekben, érzelmekben, ismeretekben. Köszönjük minden külső segítőnek, szülőnek, hogy részt vett, illetve segítette a program lebonyolítását, Módli Istvánnénak, aki mákfai csapat programját segítette.

A negyedikesen kísérője Németh Éva, Tüskés Marianna tanítók voltak, a hatodikosoké pedig Kovácsné Horváth Erika osztályfőnök és Sejbérné Szabó Marianna igazgatónő.